

V Ě Ž K A

OBECNÍ OBČASNÍK – DRUZTOVÁ

114. ČÍSLO

Titulní strana: čáp černý – fotografie k článku na str. 26
Tato strana: TJ atletika Zruč

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení spoluobčané,

Dovolte mi, abych Vás seznámil v průběhu prázdnin s prací zastupitelstva a akcemi tohoto roku.

Od začátku roku jsme pracovali na žádostech o dotace na letošní rok, dle schváleného rozvojového dokumentu obce a zahájili výběrová řízení na zhotovitele. Celkem bylo podáno pro rok 2019 osm žádostí. Žádosti byly podány na akce podporované Plzeňským krajem – obnova severní fasády kostela, rozšíření venkovního areálu za stodolou, na údržbu lipové aleje, podporu pečovatelské služby pro naše občany a na zpracování projektové dokumentace na úpravu vody. Na Ministerstvo pro místní rozvoj byly podány žádosti na opravu komunikace od zrcadla na návsi po bývalý kulturní dům a na venkovní sezení v místě zrušení hřbitovní jímky na odpady. Od Státního zemědělského intervenčního fondu žádost na výměnu vrat a vrátek na hřbitově. Do současné doby bylo vyhodnoceno šest žádostí a ve třech jsme byli úspěšní. Jedná se o dotace z Plzeňského kraje – údržba lipové aleje (50 tis. Kč), venkovní areál za stodolou (400 tis. Kč) a fasáda kostela (300 tis. Kč). Dvě žádosti ještě nebyly vyhodnoceny. Bohužel, že jsme neobdrželi dotaci na silnici, tak jak se nám to v předešlých třech letech povedlo. Přesto se zastupitelstvo rozhodlo, že tuto silnici opraví i bez příspěví státu a akce bude realizována během srpna nebo září z vlastních prostředků. Smlouvy na realizaci těchto prací byly podepsány, lipová alej už byla i prořezána. Byla dokončena projektová dokumentace na osazení nového veřejného osvětlení, nyní bude vypsáno výběrové řízení na zhotovitele. Doufáme, že realizace by mohla proběhnout během podzimu. Další připravovanou projektovou dokumentací je odbahnění návesního rybníka, která by měla být dokončena začátkem příštího roku, abychom stihli požádat o dotaci na její realizaci. Došlo by tím ke zvýšení objemu nádrže při přivalových deštích a jistě i vytvořilo příjemné místo pro letní vykoupaní.

Na veřejném zasedání zastupitelstva v červnu byly schváleny 3 nové obecně závazné vyhlášky obce (OZV). Nutnost jejich schválení vyplývala z nové legislativy.

OZV č. 2/2019, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Druztová reaguje zejména na povinnost obce vybírat a povinnost občanů odevzdávat jedlé oleje a tuky do zvláštních nádob od 1. 1. 2020. Tyto nádoby budou umístěny ve sběrném dvoře. Dále se v této vyhlášce upřesňuje způsob likvidace odpadů v obci, jedná se zejména o odpad, který se neukládá do popelnic. O této problematice jsem psal v předminulém čísle.

OZV č. 3/2019, o zrušení obecně závazné vyhlášky č. 2/2017, kterou se stanoví společný školský obvod mateřské školy. Tato vyhláška byla v roce 2017 uzavřena s obcemi Dolany a Nadryby, jejichž povinností bylo zajištění předškolního vzdělávání jejich dětí. Tomuto předcházela společná dohoda o umožnění využívat naši školku pro školní rok 2017/2018 a jejich děti byly při zápisu brány na stejnou úroveň jako družtovské děti. Jelikož dohoda pozbyla platnosti, je nutno i příslušnou vyhlášku zrušit. Již od školního roku 2018/2019 mají naše děti při zápisu prioritu.

OZV č. 4/2019, o místním poplatku ze psů. Tato vyhláška pouze upřesňuje původní vyhlášku dle platné legislativy a posouvá splatnost poplatku z 31. ledna na 28. února příslušného roku. Sazby poplatku, osvobození od poplatku a úlevy zůstávají ve stejné výši.

Na příštím zasedání by měla být vydána ještě OZV č. 5/2019, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. V návrhu se uvažuje o opětovném výběru poplatku za provádění výkopových prací, který byl zrušen po výstavbě hlavních řadů vodovodu, aby nebyl překážkou pro občany při realizaci jejich vodovodní přípojky, které byly hromadně prováděny. Dále návrh počítá s výběrem poplatku za skládku stavebního materiálu a skládku paliva, pokud zábor veřejného prostranství překročí 3 dny. Velkou diskuzí je výběr poplatku za parkování osobních a nákladních automobilů na obecních pozemcích, aby se dosáhlo minimalizace zaparkovaných aut v ulicích. Tento možný výběr bude projednáván s Ministerstvem vnitra během léta.

Při projednávání těchto nových vyhlášek vždy vyvstane otázka, zda schválit vyhlášku o dodržování zákazu hlučných činností o víkendech. Jedná se zejména o nepoužívání sekaček, křovinořezů, cirkulárek a motorových pil. Já osobně stále zastávám názor, aby vyhlášek bylo vydáváno co nejméně, a jsem přesvědčen, že žijí mezi rozumnými spoluobčany, kteří se nebudou vzájemně touto hlučnou činností obtěžovat. Převážná část objektů je obývána po celý týden a jsem toho názoru, že zahradu si může každý posekat během týdne a víkend využije k relaxaci a odpočinku. Obracím se tímto na všechny, vyvarujme se o víkendech hlučných činností, buďme na sebe vzájemně ohleduplní a nebude nutno tuto vyhlášku vydávat.

Od června do září se budou konat na prostranství u Apolla tradiční hudební posezení. Na letošní rok byl účinkující opět obměněni, jejich seznam najdete na jiné straně tohoto výtisku. Vstup je zdarma.

V neděli 21. července se budou konat tradiční Hlemýžďí závody přes návesní rybník. Zahájení od 13 hodin, začátek závodu bude od 13:30 hodin. Nachystané budou kolotoče, skákačí hrady pro děti a samozřejmě občerstvení. Bude se závodit v kategoriích dětí do 15 let, dospělí a dvojice na trakařích. Pro vítěze budou nachystány věcné ceny, stejně jako pro nejmladšího a nejstaršího

závodníka. Den předtím, v sobotu 20. července se koná sportovní odpoledne na hřišti TJ Sokol a večer pouťová zábava. Doufáme, že nás počasí nezradí a užijeme si pěknou podívanou.

Ing. Roman Kohout, starosta obce

PRVOMÁJOVÝ TURISTICKÝ VÝLET

TJ Sokol Druztová, odbor Sportu pro všechny, uspořádal 1. 5. 2019 tradiční prvomájový pochod. Cílem bylo okolí Žihle, kde se v lesích nacházejí obří balvany, viklany „přivolávající déšť“, žulové skalní městečko – ideální místo pro meditační výlet.

Vyrazili jsme v 8:15 hod. rychlou chůzí do Třemošné, odkud nás autobus dovezl do Kralovic. Zde jsme měli přestoupit na autobus do Žihle (ověřeno v IDOSu). Marně jsme čekali na zastávce, kam měl autobus přijet (dle řidiče kralovického autobusu). Nepřijel. Rozhodli jsme se tedy jít do Žihle pěšky. Na ukazateli bylo 13 km a my jsme byli odvážní. Netušili jsme, jaký očištěc nás čeká. Za Kralovicemi začalo pršet, cesta vedla po silnici a nám se zdála, s přibývajícím časem a deštěm, nekonečná. Po 8 kilometrech (2 hodinách) jsme došli do Potvorova. Zde jsme se na autobusové zastávce občerstvili a připravovali se na zbývajících 5 km chůze. K naší neskonalé radosti se přičítal autobus, který nás dovezl do Žihle. Kdyby se tak nestalo, určitě bychom se za viklany už nevypravili, tak byla cesta náročná. Musím poděkovat všem účastníkům, protože šli všichni do jednoho statečně a bez jakéhokoliv reptání (tedy nic jsem neslyšela).

V Žihli přestalo jako zázrakem pršet a krásně vysvitlo sluníčko. Vše se v dobré obrátilo. Vydali jsme se od nádraží po žluté značce a po 2 km jsme došli k mohutnému, krásnému balvanisku, zvanému Dědek. Jeho rozměry jsou 5 x 8 m. O kilometr dál se nachází žulová Bába. Její rozměry jsou 6 x 12 m. Stojí ve svahu, mírně nakloněná. Balvany sem zavlekl, jak jsme se dočetli, před miliony let ledovec. V okolí jich prý bylo daleko víc než dnes. Mnoho z nich bylo rozstříleno a odtěženo jako stavební materiál. Od roku 1993, kdy se staly přírodní památkou, tomu bylo zamezeno.

Od Báby jsme vystoupali ještě 2 km ke Skalnímu městečku – uskupení balvanů, které, jak se zdá, drží silou vůle na sobě. Viklany, jak se jim říká (– když se kámen viklá) prý byly pohanskou svatyní. Psychotronici naměřili v okolí skal mnoho anomálií, vykládá se, že se jedná o obětní místo nebo také přechodovou hráz do jiné dimenze. Možná, že je zde česká Hvězdná brána? (zdroj internet!). Zájem turistů o tato místa je veliký, potkali jsme jich spoustu.

My jsme zde poseděli, vyfotili se a občerstvili – chutnalo nám výborně a vydali se zpátky do Žihle na nádraží. Do odjezdu vlaku zbývalo půl hodinky, tak jsme

stačili zajít do nedalekého penzionu na pívko a pak nás čekala příjemná cesta vlakem do Třemošné. Strastiplné dopoledne bylo zapomenuto. V třemošenské cukrárně jsme se posilnili kávou a zákuskem na zbývající cestu do Druztové. Konec dobrý všechno dobré. Dorazili jsme po devatenácté hodině. Celkem jsme ušli 25 km (oproti původnímu záměru 15 km). Na tento výlet nikdo z účastníků určitě nezapomene, doufám, že v dobrém. A už se těšíme na další.

Za TJ Sokol Druztová Marcela Laurencová

OSLAVA DNE DĚTÍ ANEB BOJ O HRAD VĚŽKU

V sobotu 1. června jsme oslavili Den dětí. Nejprve děti tradičně poměřily své síly v běhu a v jízdě na kole nebo odrážedle. Nejlepší z každé kategorie byli odměněni medailí a diplomem. Děti, které se neumístily, nemusely být zklamané, dostaly také medaile, ale perníkové a nanuk.

Následně jsme se přenesli v čase do středověku, do doby, kdy se v lesích potulovali lapkové a loupeživí rytíři. A právě tito zločinci obsadili náš hrad Věžku, ukrytý v lese za dětským hřištěm. Bylo nutné ji dobýt zpět. Boj to byl dlouhý a nelítostný. Zcela vyčerpaní lupiči zamávali bílou vlajkou a vzdali se. Hrad patřil dětem.

Ani v podhradí nebyla nuda. Tady čekaly na děti dovednostní úkoly. Je přeci velká výzva zdolat hradby hradu, přejít padací most či poměřit své síly se soupeřem. Mít přesnou mušku nebo na koni přeskočit překážky, to by měl

zvládnout každý rytíř. Zábavné také bylo rozpoznat bylinky u kořenářky, připravit ohniště, podílet se na stavbě hradu a následně vylovit klíč z hradního příkopu. K hradu Věžka se váže pověst o zlatém vejci. Děti zlaté vejce hledaly a našly.

Za splnění všech úkolů náležela malá odměna.

TJ Sokol Druztová Vás zve na **CESTU POHÁDKOVÝM LESEM**, která se bude konat v sobotu **7. září od 15 hodin**, start za dětským hřištěm.

Jitka Vracovská

DĚTSKÝ DEN

poprvé jsme se nezúčastnili dětského dne v Druztové, protože naše vnučka měla krátké vystoupení v rámci akce dětský den v Třemošné, kde žije.

A jaké bylo naše zklamání. Skoro žádné občerstvení, hlasitá dívčí kapela a spíš ukázký techniky než nějaké dětské soutěže.

To, co se odehrávalo na hřišti, bylo nesrovnatelné s tím, co jsou schopni vytvořit naše půvabné dívenky a ženy pro děti z naší „vesničky střediskové”.

Všeobecně musíme konstatovat, že veškeré akce pro děti pořádané v obci během roku, jsou vždy pečlivě připravené a zorganizované a hlavně jsou zaměřeny po každé na jinou oblast života a proto pro děti vždy velmi zajímavé a neopakovatelné.

Nezbývá nic víc než se sklonit a vzdát velkou poklonu před těmi, kteří to organizují ve svém volném čase a vytvoří vždy velký zážitek nejen pro naše dětské návštěvníky. Můžeme děkovat za naše nadšené vnučky a budeme se zase těšit na další pořádané akce, o kterých nás vždy předem informují naše příjemné kamarádky.

Vlasta a Milena Dolanských

DOPIS OD ČTENÁŘŮ VĚŽKY

Dobrý den,

po jako vždy velmi vydařeném dětském dnu, kterého jsme se bohužel tentokrát nemohli zúčastnit, jsme opět zavítali na myslivecké soutěžení pro děti.

Nezbývá než konstatovat, že akce pořádaná mysliveckým sdružením byla opět perfektní a dokonale připravená a ještě s překvapením pro dospělé.

Opékání buřtů už byla jen poslední tečka, na kterou se vnučky vždy těší a letos jim náramně chutnalo.

Velice si vážíme všech lidí, kteří se podíleli na této akci, a myslíme si, že ti kteří toto setkání pořádali, by si určitě zasloužili nějaké ocenění stejně tak jako všechny ženy a dívky podílející se každoročně na dětském dnu a dalších akcích pro děti.

Vlasta a Milena Dolanských

VÝLET NA ŠUMAVU

Druhou červnovou sobotu se parta maminek se svými dětmi vydala na výlet na šumavský Špičák. Sedačkovou lanovkou jsme vyjeli na vrchol. Téměř všichni se rozhodli vystoupat na rozhlednu, vysokou 26,5 metru, nutné bylo zdolat 135 schodů. I když nahoře bylo dosti větrno, naskytl se nám úžasný pohled do okolí. Naším dalším cílem bylo Čertovo jezero. Část cesty bylo nutné jít po sjezdovce, při jejímž okraji vede jedna z bikerských tras. Zde nejen děti obdivovaly umění bikerů. U jezera si každý ihned našel svoje místo k odpočinku. Malé turisty přitahovala voda a maminky pozorovaly okolí z velkých kamenů na břehu. Po pauze jsme se vydali zpět k nástupní stanici pod Špičákem. Děti stále ještě plné energie využily letní tubingové dráhy a neúnavně jezdily na nafukovacích duších. Den rychle utekl a nastal čas nastoupit do vlaku směr Plzeň.

Někdy příště u dalšího výletu na shledanou.

Jitka Vracovská, TJ Sokol Druztová

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY DOSPĚLÝCH A DĚTÍ

Závody dospělých, jako každoročně, proběhly 1. května na rybníku „Pod hradem“ rybářské závody dospělých. Závodů se zúčastnilo 16 rybářů, kteří ulovili celkem 30 kaprů a 3 amury.

Vítězem se stal Vlasta FRÜHAUF s úlovkem pěti kaprů v součtové délce 263 cm. Druhý skončil Jarda Roubal rovněž s 5 kapry o délce 228 cm. Na třetím místě Jan Vaněk se 4 kapry – 206 cm. Další umístění: Ladislav Frýba – 4 kapry,

196 cm, Jaromír Štych chytil amura a 2 kapry – 163 cm a na šestém místě skončil Pavel Tomášek se 3 kapry, 147 cm. Cenu za největší chycenou rybu – amura 70 cm, dostal Jiří Široký. Všichni ostatní úspěšní rybáři si odnesli drobné ceny.

Dětské rybářské závody byly uspořádány 1. června za účasti devíti mladých rybářů. Děti chytily amura, kapra, štika a 18 cejnů.

V závodech zvítězil VINÁREK David, který chytil kapra 62 cm a 9 cejnů s celkovou délkou 208 cm. Druhý skončil Jaroslav Beránek, chytil ryby o délce 150 cm. Na třetím místě se umístil Tomáš Černý s cejny 100 cm. Čtvrté místo obsadil Ladislav Beránek, chytil štika 58 cm, pátý byl Jakub Nováček – 32 cm a na šestém místě skončila Tereza Nováková – 28 cm. Největší rybu chytil Jarda Beránek – amura 70 cm. Při vyhlášení výsledků dostal vítěz rybářský prut a všichni drobné rybářské potřeby a sladkosti.

PETRU ZDAR

Ing. Pavel Sládek

ATLETIKA TJ ZRUČ

Dne 5. 5. 2019 jsme se zúčastnili okresního kola v lehké atletice na stadionu v Nýřanech. Z Druztové jelo 5 závodníků. V kategorii I. se na 17. místě umístila Františka Peroutková a ve stejné kategorii chlapců se Tomáš Kovanda proboujel na 8. místo. Jeho družstvo si odvezlo stříbrnou medaili. V kategorii II. se Vojtěch Kovanda umístil na 12. místě a v kategorii IV. obsadil 2. místo Petr Sluka. Za ženy jela Karolína Řezáčová, která zvítězila ve své kategorii. Na krajskou soutěž postoupil Petr Sluka a Karolína Řezáčová.

Dne 2. 6. jsme se vydali soutěžit na krajský závod na stadion v Plzni na Skvrňanech. Petr Sluka skončil na krásném 6. místě a s družstvem se umístili na 1. místě. Karolína Řezáčová obsadila 1. místo. Jako jediná z Druztové jela na republikový závod.

Republikové finále se konalo 8. 6. na stadionu v Třebíči. I přes velké vedro a ranní vstávání se mezi deseti závodnicemi Karolína proboujela na 1. místo a už podruhé zvítězila mezi ženami.

13. 6. jsme dětem uspořádali závody ve čtyřboji, kde si všechny děti domů odnesly medaile, které si za jejich drinu po celý rok zasloužily.

20. 6. jsme uspořádali závody rodiče a děti, kde si spolu ve dvojici mohli zazávodit v trojboji, který se skládal z běhu, skoku dalekého a hodů.

Chtěla bych moc poděkovat rodičům za jejich spolupráci, dětem pográtulovat za úspěchy, ale také za skvělou reprezentaci našeho atletického kroužku. Už teď se těším na příští rok, kdy spolu dosáhneme nových rekordů.

Za TJ Zruč Karolína Řezáčová

SOVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLKY

Tak se nám ten školní rok pomalu, ale jistě schyluje ke konci. Uteklo to rychle, co říkáte? A nám v Sovičkách obzvlášť!

Překvapení pro rodiče v podobě besídky se vydařilo. Bylo o naší sovičce Evičce, která byla stále smutná, a nikdo ji nemohl rozveselit. Děti ho zvládly na jedničku. Rodiče i prarodiče naše vystoupení moc potěšilo a na první pohled bylo vidět, že i děti si ho moc užívají.

Během trénování besídky se nám ještě podařilo oslavit Velikonoce a kromě vyrábění kuřátek, malování kamínků a vajec se děti vypravily na koledu do místního obchodu a na Obecní úřad, kde si vykoledovaly sladké odměny. V květnu jsme u nás ve vsi přivítali nová miminka krátkým pásmem písniček a básniček a ve školce si připomněli, že to není tak dlouho, co nás maminky musely přebalovat, krmit a chovat v náručí ... Zbytek školního roku pak byl ve znamení bádání a prozkoumávání blízkého i vzdálenějšího okolí. S naší praktikantkou Kájou Klikovou, která u nás byla tři týdny na praxi, jsme připravili výlet do Dolan i se „stopovačkou“ a piknikem, který si děti úžasně užívaly, a odměnou za dalekou cestu jim byl výborný kopeček zmrzliny z dolanské cukrárny.

Karolínino působení u nás ve školce jsme společně zakončili celodenním výletem do Farmaparku v Soběhrdech, kde si děti prohlédly zvířátka, zaskákaly si na velkých trampolínách, prošly přírodní stezku, kde pozorovaly volně se pohybující nutрии. Také si zkusily Tubing, což je jízda na nafukovacích kruzích. Následující dny a pěkné počasí jen vybízelo k tomu, trávit co nejvíce času venku, a tak se každý den podnikal jiný výlet. Jednou to bylo do lesa k „Bouli“, kde si děti vyzkoušely jaké to je, ztratit se v lese. Jindy to byla výprava kolem řeky, kde je tisíce podmětů k prozkoumávání. K řece nás to přivedlo ještě jednou a to dvanáctého června, kdy jsme dojeli autobusem do Nadryb a odtud se nechali přívozem dopravit na druhou stranu řeky. U jezu se pak děti naučily rozdělovat oheň a pochutnaly si na upečených špekáčcích. Při cestě podél řeky tam i zpět nás doprovázel úžasný žabí koncert. Pozorovali jsme labutě, motýly, hmyz..... prostě jsme vnímaly přírodu všemi smysly ... A o to šlo. (Tímto bych chtěla poděkovat starostovi Nadryb Petru Šimicovi, který nám zajistil přívaz a také panu převozníkovi za milé a vstřícné jednání. Děkujeme!)

Tak to vidíte, prázdniny jsou teprve na svém začátku a my ve školce už máme za sebou nejedno dobrodružství. A pozor, další nás jistě čekají!

Přejeme všem krásné prázdniny a dovolené plné malých i velkých zážitků. Ať vás nikdy neopustí chuť objevovat!

Vaše Sovičky

KOSMICKÁ MISE VE TŘÍDĚ SLUNÍČEK KONČÍ

V dubnu jsme si užívali velikonoční svátky a probouzející se přírodu. Navštívila nás paní učitelka Patejdlová z MZŠ Zruč Senec. Viděla, jak pracujeme ve třídě, procvičujeme grafomotoriku, kreslení, malování, počítání do deseti, umíme rozlišovat a přiřazovat tvary, vyhledávat rozdíly ... Pochválila nás jaké máme znalosti o vesmíru – to nás samozřejmě moc potěšilo :)

Pak už nás čekal zápis ve velké škole. Do MZŠ ve Zručí Senci byli zapsáni:

Viola Leštárová, Lilien Heřmanová, Adéla Nováčková, Marek Černok, Klára Zajícová, Adina Vejvodová, Adéla Vaňourková, Jakub Šteffel, Mikuláš Fryček a do Školy Jasmíny: Karel Vítek Černý.

V dubnu jsme také začali s přípravami na naši besídku, která samozřejmě „musela“ být o vesmíru.

Opakovali jsme říkanky a písničky z celého školního roku, přidávali jsme i nové. Vymýšleli jsme scénky a různé kreace na „kosmickou“ hudbu. Malovali rekvizity, vyráběli masky. Těšili jsme se, jak předvedeme rodičům, co vše jsme zvládli.

V květnu nastal ten pravý čas, pozvali jsme maminky, tatínky, babičky i dědečky k nám do Sluníček na besídku „JE NĚCO MEZI NEBEM A ZEMÍ“.

Na přání obecního úřadu jsme pak vystupovali i následující den v sále hospůdky Stodolní.

Dvě vystoupení za sebou jsou vždy náročná, pro děti i pro nás dospělé – přestěhovat celou scénu, secvičit besídku v jiném prostředí ... Naštěstí máme ochotné a šikovné rodiče, kteří nám opět pomohli jak se stěhováním věcí, vytvořením scény na sále tak i s úklidem a dokonce zasponzorovali občerstvení a nanuky pro děti. Moc a moc jim ještě jednou děkujeme (záměrně neuvádím jmenovitě, nerada bych na někoho zapomněla. Snad jen, že tatínek Šneberk opět pěkně zpracoval besídku na DVD – díky).

Naší besídkou se nám splnila některá naše přání a sny – stát se kosmonautem a letět do vesmíru, vidět zblízka planety, hvězdy, měsíc i slunce, navštívit Mars, poznat jeho krajinu i obyvatele.

Ve vesmíru se nám líbilo, ale přece jen (jak zaznělo v besídce) naše stromy jsou zelené, naše kytky barevné a voňavé. Máme moře, řeky a vůbec hodně toho máme!

Naše Země je prostě nejkrásnější!

Rádi jsme se vrátili na Zem a začali přírodu kolem nás ještě více prozkoumávat a také jsme se vydali na cesty.

Poslední květnový den se celá školka vypravila na výlet do Farmaparku v Soběhrdech u Benešova. Tam nás kromě několika druhů zvířat zaujaly hlavně

zábavné atrakce – nejvíc asi velké trampolíny, lanová a tubingová dráha (jízda v dráze na nafukovacích „člunech“).

V červnu jsme si ke Dni dětí zasportovali – soutěžili jsme v běhu, skoku dalekém, v hodu šíškou do dálky i na cíl, v překonávání překážek. Všichni jsme dostali nějakou tu dobrotu a ti úplně nejzdatnější diplom „Skáču jako žába“. „Běhám jako zajíc“.

Na cyklovýlet polesím Háj k Bukoveckému jezu jelo letos rekordních 19 dětí s Ivetou a Ivou. To byla kolona!! Ale zvládli jsme to všichni, dokonce i nejmenší z naší třídy, Rozárka, na úplně malinkém kolečku!

Hned další den jsme cestovali autobusem navštívit 1. B v MZŠ ve Zruči Senci. Naši kamarádi nás pozvali do svých lavic, ukázali, co už ve škole zvládají a předvedli nám scénky ze známých pohádek. To se nám hodilo, protože i my jsme měli pro ně připravené DVD s naší besídkou, kde jsme se také předvedli jako herci :).

A náš Fredy? Ten zachránil planetu Mars před zlým Alanem a také se vrátil na Zem. Vše dobře dopadlo.

24. června jsme přichystali na zahradě a v parčíku před školkou pro děti překvapení – bubnování na opravdové bubny (bubnovalo nás 50 bubeníků!), rozloučení se „školáčky“ a dárky pro ně, oheň s opékáním buřtů, spaní ve školce s noční procházkou a promítáním filmu.

Malý ohňostroj ukončil definitivně naši kosmickou misi.

Tak tedy ještě jednou hodně štěstí „školáčci“ ve velké škole a Vám všem hodně sluníčka a krásné prázdniny!!

Iveta

NĚCO MÁLO O LESNÍ ŠKOLCE VAŠÍ ...

Duben

Každý den jsme hledali nové stopy jara – rozkvetlý tulipán u školkového plotu, praskající pupeny na jabloni, prvního čápa, ...

Ráno nás ještě studilo, ale odpoledne už to hrálo a sluníčko v nás probouzelo jen to dobré. Do přírody kolem nás se vrátila zelená barva ve všech svých odstínech.

Integrovaný blok V rozpuku nás provázel rozpučelým jarem. Zaseli jsme osení a pozorovali klíčící rostlinky. Lenka v roli sluníčka probouzela děti (semínka) při úterní anglické hře.

Užili jsme si putování po našich oblíbených místech v lesích, protože počasí nám přálo. Hráli jsme si v „roklí“ a na louce i u řeky.

V dílně vzniklo pod rukama dětí několik letadel a aut z prkýnek a odřezků.

Lída měla v batohu vždycky zásobu atlasů, a tak jsme určovali rostlinky, které vykvetly v lesích pod Věžkou jako barevný koberec.

Chodili jsme pravidelně zalévat lípu, kterou jsme vloni zasadili.

U „dračí sluje“ děti slyšely za kameny zvuky zakletého draka. Dorotka přišla s myšlenkou, že někde ve skalách bude i klíč, kterým otevřeme bránu k němu. Děti zkoušely přikládat kousky rostlin i kamínků, ale dračí jeskyně se zatím neotevřela. Chodíme poslouchat draka a snad nám svoje tajemství odhalí později.

V „rokli“ jsme uvázali lanovou lávku. Vedle ní Honzík s Alfíkem uvařili z hromady listů a hlíny pizzu. Ostatní jim hodně pomohli posypat ji jemnou hlínou – práškem z chilli papriček.

Na konci dubna jsme vpadli do teplého skoro letního času. Věnovali jsme se dopravě, malovali jsme pampeliškami a zpívali ostošest.

Jsm rádi za krásná setkání na Velikonoční slavnosti, za všechno dobré, co během dubna vyrostlo.

Květen

Květen nám vynahradil aprílové rozmary počasí, na které teplý a suchý duben zapomněl. Dopřál přírodě radost z deště a my jsme si hráli v domečcích a skrýších, které jsme si postavili z větví v lese. Do našich dnů patřil ptačí zpěv, vzdálené kukání kukačky a stromová akrobacie veverek. Své místo našly výpravy k potoku, k rybníku i na Věžku. V integrovaném bloku V rozpuku jsme zkoumali ekosystémy louky, vody i lesa.

Hráli jsme si na různé lesní tvory. Děti si vyzkoušely, jak obtížné to mají mravenci při shánění potravy – na překážkové dráze v terénu celého našeho pozemku hledaly a přenášely potravu (papírové koule) do mraveniště.

Jindy šplhaly jako veveryky po kořenech vyvráceného stromu a na lanové dráze, kterou jim připravila Bětko. Některé holčičky ji zdolávaly i pozadu.

S panem Folkem jsme v lese pozorovali ptáky při péči o mláďata. Poslouchali jsme vysoké štěbetavé hlásky mláďat v budce. Při putování v Rokli jsme našli malé modré ptačí vajíčko, které děti opatrovaly. Bohužel prasklo, a tak zůstalo tajemstvím, jaký ptáček by se z něho vylíhl.

V týdnu věnovaném louce kluci s Jankem připravili půdu a oseli kousek motýlí louky vedle parkoviště. S Panem Polívkou, který nás navštívil, jsme si povídali o včelách.

Za deště jsme s Lucií v altánu tvořili prstovými barvami, pod rukama dětí se po čtvrtce rozjela auta a rozletěl se anděl.

Poslední týden jsme hráli hry o naší vesnici a společně jsme se připravovali na Noc kostelů. Děti vyzdobily kostel kopretinami a pan archeolog večer vyprávěl o kryptě s ostatky „velmože“, kterou se podařilo odkrýt pod podlahou před oltářem. Těšilo nás setkat se s vámi.

Červen

V letním červnu jsme se uchýlili do stínu a vyráběli, vyšívali, malovali, kreslili, šily, obtahovali, skládali, ... Z naší dílny se ozývalo urputné tukaní a řezání. Vypravili jsme se na kolech a odrážedlech k Bouli, brodili potok, chladili nohy v řece. Hodně moc jezdili na výlety ke kamarádům až do České Břízy nebo do Kamenného Újezda u Rokycan či do Krašovic. Se silnými tatínky se nám podařilo udělat část plotu. Pozvaní jsme byli do Dolan přivítat občánky. Poslední vítání se zde konalo před 36 lety! V létě nás čekají ještě tři týdny badatelsko-filozofické školky. Do naší školky jsou opět pozváni odborníci z nejrůznějších vědeckých oborů a budeme se letos zabývat fyzikou a chemií. Zkoušet budeme filozofování, tak nám držte palce, ať na něco kloudného přijdeme!!!

Za Lesní mateřskou školu a ekocentrum Berounka

Veronika Petrliková a Marie Peroutková

ZPRÁVA SDH DRUZTOVÁ

7. dubna jsme pořádali akci Kolečkiáda aneb jízda na kolečkovém čemkoliv. Sobotní odpoledne jsme si tedy užili na oválu TJ TATRAN Třemošná.

22. dubna na Velikonoční pondělí jsme zamluvili ledovou plochu ve Sport aréně Třemošná.

27. dubna se konala Okrsková soutěž mužů a žen okrsku Dolany v požárním útoku, která byla tentokrát ve Zruči.

Naše SDH tentokrát reprezentovalo jedno smíšené družstvo, které soutěžilo v kategorii muži (Lucie Horecká, Jana Štruncová, Marcel Khodl, Tomáš Horecký, Václav Pěchouček, Michal Čermák, Jakub Ekstein) obsadilo 6. místo s časem 37 vteřin.

4. května jsme opět po dvou letech využili akci cirkusu Joo-Jo, který nabízel pro složky IZS včetně dobrovolných hasičů zvýhodněné vstupné, a udělali jsme si s dětmi výlet. 14 dětí a 4 dospělí si užili krásné představení plné někdy až neskutečných výkonů.

8. května jsme pořádali již 7. ročník Turnaje v šipkách, sešlo se 16 hráčů, a stejně jako loni putovní pohár zůstal v Druztové a na rok si ho tentokrát odnesl vítěz Michal Čermák.

15. května se konal celostátní den Ligy proti rakovině, a jak už bývá zvykem i náš sbor se do této akce zapojil. Dospělí a děti se rozdělili na dvě party, které obcházeli vesnici a nabízeli lidem možnost zakoupení kytičky a tím přispět na léčbu proti rakovině. Letošní rok byla sbírka zaměřená na nádorová onemocnění plic. Proдалo se 250 ks kytiček a vybralo se 9 112,00 Kč. Děkujeme všem, kteří přispěli, příští rok opět tuto akci rádi podpoříme.

24. – 26. května se konalo jarní soustředění mladých hasičů, již tradičně v kempu Oáza na Radosti. 28 dětí, 9 dospělých a jeden pes jeli na víkend na hudební tábor, různé soutěže a úkoly, které se plnili v družstvech, byli tentokrát na téma hudba (Trsáci, Kytarobárti, Fuska band a Hašlerky). Je až neuvěřitelné, co vše jsme dokázali na toto téma zažít, o srandu bylo postaráno celý víkend. Nechyběla ani noční bojovka a hasičská všestrannost jednotlivců.

Zároveň 25. května jsme uspořádali tzv. „Želenou sobotu“. Děkujeme všem, kteří přispěli na chod našeho sboru, peníze řádně využijeme, stále je co dokupovat a obměňovat.

V sobotu 8. června se konala okrsková soutěž dětí okrsku Dolany v požárním útoku. Letos v Dolanech. První startovala družstva starších, kde jsme poprvé po dlouhých letech neměli zástupce. Poté přišla na řadu družstva přípravek. Přípravka (Nikoleta Dörfler, Klaudie Ženíšková, Alena Zajícová, Barbora Korelusová, Jan Šmajstrla) si doběhla pro 2. místo s časem 50,91 s. A nakonec startovala družstva mladších, kde byla nejpočetnější kategorie. Družstvo mladší A (Vojtěch Kovanda, Rozárie Bažantová, Vojtěch Khodl, Matouš Beran, Eliška Korelusová) skončilo na 10. místě s neplatným pokusem, družstvo mladší B (Tomáš Kovanda, Matěj Kepl, Sofie Beranová, Klára Zajícová, Vojtěch Khodl) se umístilo na 7. místě s časem 33,18 s a družstvo mladší C (Karla Bažantová, Eliška Korelusová, Vojtěch Kovanda, Marek Černok, Adéla Šíroká) bylo na 6. místě s časem 30,20 s.

16. června měly děti poslední závody před prázdninovou pauzou. Jelo se do Letkova, kde se konala soutěž v požárním útoku „O pohár SDH Letkov“. Reprezentovalo nás celkem 6 družstev. Každé družstvo, krom přípravek mělo dva pokusy a do celkového hodnocení se počítal ten lepší výsledek. Družstvo mladší A (Vojtěch Kovanda, Matouš Beran, Teodor Nekola, Eliška Korelusová, Anna Nekolová) se umístilo na 29. místě s časem 39,06 s, družstvo mladší B (Tomáš Kovanda, Matěj Kepl, Vojtěch Kovanda, Sofie Beranová, Klára Zajícová) obsadilo 30. místo s časem 61,26 s, mladší C (Marek Černok, Karla Bažantová, Adéla Šíroká, Františka Peroutková, Anna Šmajstrlová) získalo 23. místo s časem 32,09 s a nakonec mladší D (Jakub Nováček, Valentina Dlouhá, Jan Černý, Monika Černá, Ondřej Šneberk) vybojovalo 22. místo s časem 31,37 s. Naši nejmenší – přípravka A (Adina Vejvodová, Alena Zajícová, Klaudie Ženíšková, Jan Šmajstrla, Barbora Korelusová) se umístila na 4. místě s časem

47,80 s, příprava B (Karin Vejvodová, Ladislav Beránek, Lucie Šneberková, Alois Peroutka, Filip Černý) vybojovala 2. místo s časem 42,93 s.

17. června měly děti poslední trénink v tomto šk. roce, a stejně jako loni jsme zakončili netradičně. Pozvali jsme na trénink rodiče a tentokrát si zkusili zkrácený závod požární všestrannosti spolu s dětmi. Všem patří velká pochvala, neboť to zvládli na jedničku, ale zároveň i poděkování, že do toho šli.

Poslední akcí na rozloučenou před prázdninami byl pro nás 22. 6. výlet. Jelikož se nám to letos sešlo i se závody v jeden den, tak se udělala akce jen na dopoledne a domluvila se exkurze na Letecké záchranné stanici v Líních. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého o vrtulníku Sokol, který převáží těžce zraněné, mohli jsme nakouknout do kabiny pilotů a prolézt si prostor posádky, zkusili jsme zachránit (resuscitovat) pana Jahodu a Aničku. A jako bonus jsme hned na začátku viděli vzlétnout vrtulník, který odlétal na ukázky na Bahna.

Večer 22. června se konala Noční jízda, vyjíždělo se z České Břízy a na trase nás čekalo celkem 10 disciplín. I u nás byla opět disciplína, a to výměna kola u vozíku na čas. Muži (Filip Roubal, Michal Čermák, Václav Pěchouček, Tomáš Horecký, Václav Knaizl) se umístili na 2. místě. Ženy (Jindřiška Kovandová, Jana Štruncová, Magdaléna Krňoulová, Klára Dörfler a Jana Korelusová) získaly také 2. místo.

Mladí hasiči budou po prázdninách opět začínat v pondělí 2. září od 16:00 do 17:00 příprava (3–6 let), od 17:00 do 18:00 žactvo (7–11 let), od 18:00 do 19:00 dorost (od 12 let výše). První hodina bude informativní pro rodiče, proto prosím všechny rodiče, aby se dostavili. Zároveň na první schůzce budeme rozdávat informace na podzimní soustředění, které se bude konat 20. – 22. 9. 2019.

Za SDH Druztová Emílie Mundlová

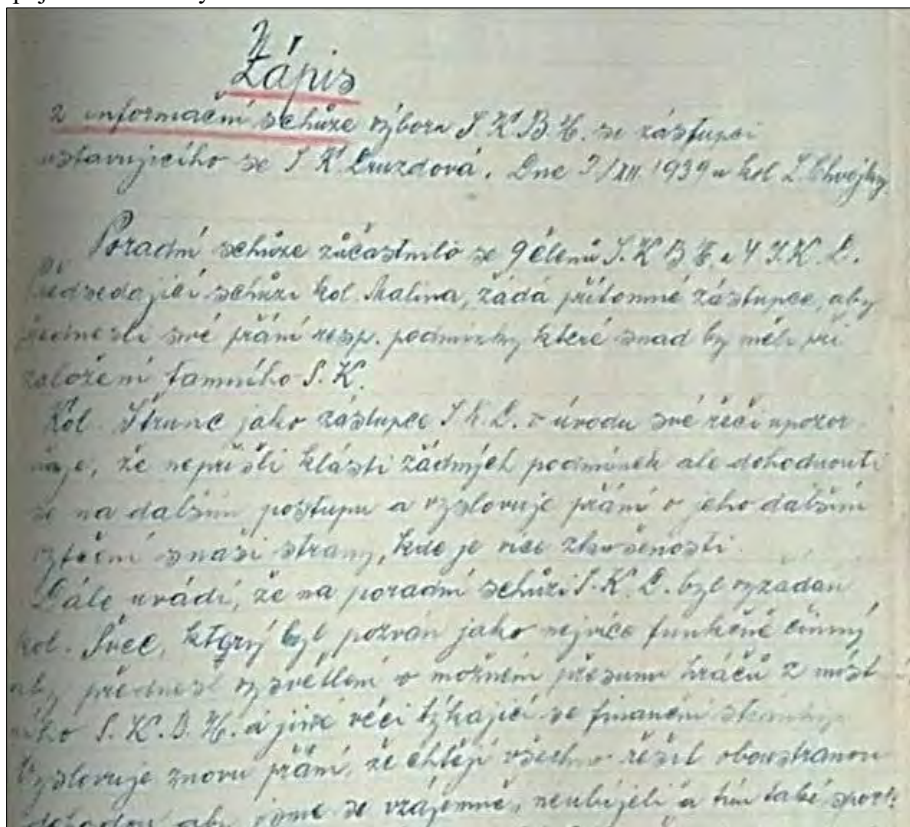

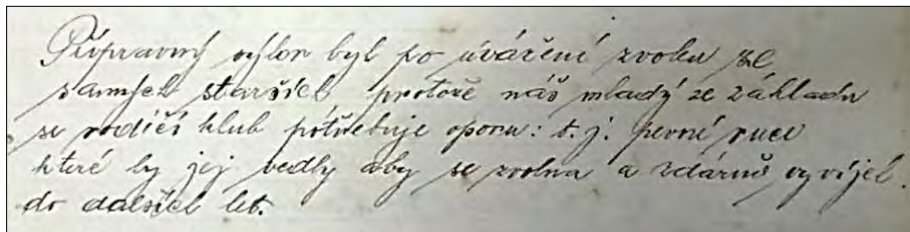
OSMDESÁT LET FOTBALU V DRUZTOVÉ

Je tomu už dlouhých 80 let od chvíle, kdy se v Druztové příznivci fotbalu rozhodli založit vlastní klub. Málokdo ze zakládajících členů tehdy tušil, že nově vzniklý klub se stane nejvýznamnějším sportovním spolkem v obci a fotbalová tradice zde zapustí kořeny. Za dlouhou dobu jeho existence se v něm vystřídaly celé generace hráčů, trenérů a funkcionářů, kteří svůj fotbalový osud spojili s druztovským fotbalem.

Pojďme si připomenout některé milníky v osmdesátileté historii fotbalu v Druztové. První pokus o založení vlastního fotbalového oddílu v Druztové se datuje do roku 1928, jenomže v této době ještě nenašlo toto přání pochopení a podporu u tehdejšího obecního zastupitelstva, proto se musíme posunout do roku 1932, kdy byl založen fotbalový kroužek SK Bílá Hora a ten se stal domovským klubem pro hráče a funkcionáře Druztové. Bělohorský klub neměl vlastní hřiště a svoje domácí zápasy hrál na Roudné, v Bolevci nebo na Doubravce. Naděje na vlastní hřiště byla nereálná, proto se Druztovští rozhodli, že založí klub vlastní.

20. října 1939 proběhla v hostinci u Hausnerů přípravná schůze nastávajícího klubu – SK Druztová. Zpočátku byl koncipovaný jako odbočka SK Bílá Hora. Přípravný výbor byl složen pánů: Štrunc Rudolf – předseda, Vodrážka František – sekretář, Kunfront Václav – náčelník, Ureš Jaroslav – místonáčelník a Beránek Václav – jednatel.

Přípravný výbor byl po uzavření svolal ke
samohl. stanov. přetvoř. náš mladý se zálibou
u rozlič. klub. přetvořuje sporu: t. j. první pavel
které by jej vedly aby se probíra a sdármu vyvíjel.
do dalšího let.

Další důležité datum je 17. listopad 1939, kdy je rozhodnuto o podání žádosti na obecní úřad ohledně pronájmu pozemku na zřízení hřiště.

23. února se koná ustavující schůze odbočky, na které byli se zpětnou platností doplněni jako zakládající členové Šnajdr Jaroslav ml., Bouda Josef ml., Sobota Václav, Štembera Čestmír, Šnajdr Miroslav, Vrba Václav a Ureš Jaroslav.

25. května 1940 provádí Tarantik Karel vyměření pozemku a následně začínají první práce. Příkladem jdou pánové Plochy, Vodrážka, Štrunc Rudolf a Bouda Josef. Zápasy se hrají stále na plzeňských předměstích. V dubnu 1941 je hřiště otevřeno.

27. dubna 1941 je otevřeno nové hřiště v Druztové zápasem 3. třídy s SK Kdyně. V té době je registrováno 41 hráčů, z toho 11 dorostenců.

Jelikož SK Bílá Hora nepracoval tak, jak si mnozí funkcionáři a příznivci přáli, bylo dohodnuto na slavnostní schůzi 2. srpna 1941 na Bílé Hoře, že se oba tyto kluby sloučí a vznikne jediný klub a to SK Druztová. Dochází ke změnám stanov, kde se mimo jiné píše, „že jediná řeč je česká a dále že účelem spolku je pěstovat sport a fotbal, hokej, házenou, atletiku, tenis, vodní sporty, box, volleyball, pingpong a vychovávat dorost a žactvo“.

Na členské poradě 5. listopadu 1941 se rozhodlo, že klubovými barvami budou bílá a černá.

Každý klub provází období dobrá i horší. Málokdo se vyvaruje výkyvům a krizím, které se projevují především špatnými výsledky. Stejně tomu bylo i v Druztové. Na jaře 1942 sestupuje klub do 4. třídy, aby se v následujícím roce vrátil zpět, přestože někteří hráči museli odejít pracovat do Říše. V této soutěži klub setrval do konce války. V dubnu 1945 sleduje zápas s SK Zábělá 300 diváků.

Po osvobození jsou někteří hráči zaneprázdněni účastí v revolučních gardách, pomáhají v obnovovacích pracích, někteří se stěhují do pohraničí, ale na výkonnost však takovéto oslabení vliv nemá. V roce 1946 postupuje mužstvo z 2. místa do 2. třídy, v roce 1948 jej od postupu do 1. třídy připravuje poúnorové sjednocení tělovýchovy a s tím spojená reorganizace soutěží. V té době dochází ke změně názvu klubu na Tělovýchovná jednota SOKOL Druztová. Roku 1949 má klub pověst jednoho z nejlepších na Plzeňsku.

U příležitosti 10. výročí založení oddílu kopané se hraje 23. července 1949 utkání se slavnými hokejisty LTC Praha, v čele s Kobranovem, Konopáskem a Roziňákem. Utkání, které skončilo 6:3 pro Druztovou, sledovalo 1500 diváků.

V roce 1951 bylo otevřeno dětské hřiště a při této příležitosti se hrálo přátelské utkání se Slovanem Plzeň - utkání, které skončilo remízou 3:3, sledovalo 600 diváků.

Výkonnostní úpadek je spojen s rokem 1953 a je ovlivněn založením vlastního klubu ve Zruči. Odliv zručských a seneckých hráčů do nově založeného klubu Sokol Zruč se podepsal na nedostatku hráčů a herním projevu, což vyvrcholilo v roce 1958 sestupem do 4. třídy. V té době se bojuje o přežití klubu, mužstva se ujímá Vl. Šlosar st., kterému se se svým přístupem a optimismem daří udržet mužstvo pohromadě. Postupně se začíná dařit, v roce 1960 přichází postup do 3. třídy a v následujícím roce postup do 2. třídy, kde mužstvo působí rok a vrací se do 3. třídy. V roce 1965 mužstvo postupuje do 2. třídy, kde hraje s průměrnými výsledky vyjma roku 1968, kdy se zachraňuje. Dalším zlomem je rok 1970, postup do I. B třídy a následně v sezóně 1971/72 postup do I. A třídy. První A třída se v Druztové hraje deset sezón, v tomto období mužstvo dokonce dosáhne 4x na třetí místo. Sestup do I. B třídy přichází v sezóně 1981/82. V dalším roce dochází k reorganizaci soutěží - sloučením I. A a I. B třídy vznikla I. třída, kde mužstvo hraje 4 roky. Po opětovném rozdělení I. třídy mužstvo Druztové hraje ještě jeden rok I. A třídu, v roce 1988 ji definitivně opouští a sestupuje na 4 roky do I. B třídy.

V roce 1992 po 22 letech v krajských soutěžích Druztová sestupuje do okresního přeboru. Tato soutěž se hraje s poměrně slušnými výsledky až do sezóny 2000/01, kdy se po 9 letech Druztová vrací do I. B třídy, kterou hraje až do sezóny 2013/14. Mužstvo v tomto období hrálo dvakrát baráž o postup do I. A třídy, a i přes to, že neúspěšně, lze toto období pokládat za jedno z nejúspěšnějších v historii druztovského fotbalu. Bohužel vzhledem k tomu, že v této době Druztová nemá družstvo dorostu (dorostenci odcházeli hrát do sousední Zruče, nedocházelo proto k doplňování mužstva mladšími hráči a „přestárlý“ mančaft nedokázal držet krok se soupeři), nastávají dvě smutné sezóny 2013/2014, a to pád do okresního přeboru a v následující sezóně z baráže do městské soutěže, odkud se sice mužstvo hned probouje do baráže o postup do Městského přeboru, ale Košutka B se na baráž posílila o hráče „A“ mužstva a postup se nekoná. Sezóna 2016/17 je úspěšná, Druztová postupuje do Městského přeboru a zároveň vyhrává pohár OFS PM. Od sezóny 2017/18 hraje Druztová Městský přebor, v sezóně 2018/19 se těsně vyhýbá sestupové baráži. Věřme, že je to odraz do lepších časů ...

To je stručné shrnutí začátků fotbalu v Druztové zaměřené na „A“ mužstvo.

Je však nutné zmínit, že fotbal v Druztové nebyl a není pouze o soutěžních utkáních. Je letní přestávce se mužstvo účastnilo řady turnajů, jak na hřištích soupeřů, tak i na domácím hřišti. V minulosti to byly memoriály Jaroslava Uřeše, Zdeňka Rozuma, Zdeňka Herinka, Jaroslava Melichara a Josefa Boudy. Například v roce 1946 přihlíželo 2. ročníku memoriálu J. Uřeše 600 diváků a 3. ročníku dokonce 800 diváků. To jen dokumentuje, jak obrovskému zájmu veřejnosti se v té době fotbal těšil. Ale i dnes se pořádá tradiční pouťové sportovní odpoledne, kde hrají svůj zápas hráči „staré gardy“

a následně „A“ mužstvo. Na poutňový turnaj mužů se jezdilo například do Rakové, Dnešic, Bukovce, Žichlic ..., přípravy a žáci reprezentují klub na turnajích ve Zruči, Chrástu V roce 2018 a 2019 po ukončení sezóny mají svůj turnaj žáci i na domácím hřišti.

Pokud se vrátíme ještě do historie, tak v Druztové bylo založeno „B“ mužstvo v sezóně 1970/71 a svá utkání hrálo střídavě v okresních soutěžích 3. a 4. třídy. Vzhledem k malému počtu hráčů byla ukončena činnost „B“ mužstva po sezóně 2011/12. Soutěž dorostu skončila v devadesátých letech také pro malý počet hráčů. Řešením bylo hostování převážně v sousední Zruči, popřípadě přechod z žáků rovnou do mužstva dospělých. Bohužel návratnost hráčů po dovršení dorosteneckého věku zpět do Druztové byla minimální. Změnou soutěžního řádu a dohodou se Zručí hrají družtoviští dorostenci od sezóny 2018/19 krajskou soutěž dorostu formou sdružení mužstev Zruč–Druztová a tím zůstávají hráči Druztové a mohou za ni nastupovat i v městském přeboru mužů. Nedílnou součástí družtovského klubu je družstvo žáků. Velký pokles zájmu o fotbal je zaznamenán na přelomu milénia, zřejmě díky konkurenci dalších sportů, ale i pohodlnějšímu „sportování“ na počítači. K obratu dochází v roce 2017, kdy klub má družstva mladší a starší přípravy, které hrají fotbal formou 5+1 a družstvo starších žáků, kteří hrají soutěž 6+1. V sezóně 2018/19 a v sezóně 2019/20 se v Druztové hrají soutěže starší přípravy 5+1, starších žáků 6+1, městský přebor mužů a sdružený start dorostu Zruč-Druztová klasicky v 11 hráčích a hráči nad 35 let hrají soutěž „starých gard“.

Ještě pár informací k zázemí klubu a místům setkávání členů. Do roku 1944 se schůze, porady a valné hromady konaly v hostinci na návsi u Hauznerů, později do roku 1948 v hostinci u Frenklů, od roku 1949 zpět v hostinci na návsi tentokrát pod názvem u Lišků, později u Jelínků. Čtyřicet let po založení klubu si jeho členové v roce 1969 postavili svoje zázemí u hřiště, restauraci Apollo, ve které je veškeré zázemí od šaten, sprch, sociálního zařízení až po klubovnu, kde se konají již zmíněná setkání. Před otevřením Apolla byly podmínky pro hráče nesrovnatelné, do té doby se hráči myli v korytě, sociální zařízení bylo mimo budovu apod. Do roku 1982 byla restaurace ještě 2x představována, kdy dostala dnešní podobu. Poslední větší rekonstrukce proběhla počátkem roku 2019. Provedlo se zateplení stropu restaurace s novým osvětlením a částečně novou elektroinstalací. A ještě pár údajů k samotné hrací ploše a dopravě na fotbalová utkání. Dříve jezdili hráči na zápasy autem hasičů, nákladním autem „Erena“, později měl klub vlastní autobus. V současnosti jezdí hráči na fotbalové utkání vlastními auty, popřípadě najatým autobusem. Hřiště bylo uvedeno do provozu jako travnaté v dubnu 1941, v šedesátých letech bylo prodlouženo a přeměněno na škvárové. V roce 1972 byly osazeny kovové branky. Zpět travnatý povrch dostalo v roce 1997, slavnostní výkop byl při poutňovém zápase 18. 7. 1998. Poslední velká investice do hřiště byla v červnu 2018, kdy na hřišti bylo zprovozněno automatické zavlažování. Obě tyto akce byly realizovány za finanční podpory obecního úřadu Druztová, který je stále nejdůležitějším partnerem klubu a patří mu za to velké poděkování.

Lesní školka Berounka

Rybářské závody

NA DRUHÝ BŘEH ...

Nevím, jak Vás, ale nás, a celou naši školku hluboce zasáhlo půlroční oddělení se od druhého břehu Berounky. Hodinové fronty na Jateční v kolonách pro ty, kdo chtěli na druhý břeh, nebo dobrodružné přejíždění přívozem v Nadrybech. V květnu 2018 měla nastat rekonstrukce mostu a my jsme na ni vůbec nebyli připraveni. Sehnat převozníka by nebyl zase takový problém, ale oběhat příslušné úřady a povolení k převozu by znamenalo přípravy aspoň rok dopředu. A tak se život na obou březích začal ubírat svým směrem a tu a tam pár odvážlivců přebrodilo řeku, nechalo se romanticky převézt od kamarádů, nebo si člověk zkrátka nechal zajít chuť při pomýšlení na druhý břeh. V prosinci se most konečně otevřel a vše zamrzlé se opět oživilo. A bylo potřeba to oživlé pořádně oslavit! V březnu se zástupci vesnic Kyšice, Dýšina, Chrást, Habrová, Dolany, Druztová měli sejít při společné akci na Druhý břeh na novém mostu. Z Druztové se vycházelo v deset hodin od Máří Magdalény a v Chrástu v ten samý čas od kaple. Radostné, oslavné a vřelé setkání na novém mostě k úžasu kolemjedoucích aut. Proběhly zátěžové zkoušky mostu, líčení svých osobních příběhů z doby bez mostu atd., pak v kempu na Závrtku u brodu opékali se při prvním nesmělém jarním slunci první jarní buřty. Děkujeme, že most zase stojí a drží.

Marie Peroutková

ČÁP ČERNÝ (CICONIA NIGRA) POD VĚŽKOU NA BEROUNCE

Každý den, již několik let, chodím na procházky se psem kolem Berounky. Je to nádherné odpočínutí, když se procházíte a můžete pozorovat krásnou krajinu kolem sebe, kterou máme za humny. Občas se naskytne pohled na něco, co byste tu nikdy nepředpokládali. Na jaře to byl například orel mořský. Koncem června jsem při přechodu řeky spatřil, jak u protějšího břehu ve vodě loví čtyři čápi černí. Byl to nádherný pohled vidět tohoto velice vzácného ptáka, navíc v tomto počtu. Musel jsem se o to s Vámi podělit a následně připojuji informace o tomto exempláři, který je v Česku řazen mezi silně ohrožené ptáky.

Čáp černý je o něco menší než běžnější čáp bílý: délka jeho těla dosahuje 90–105 cm a rozpětí křídel 173–205 cm. Váží 2,4 až 3,2 kg. Kromě bílého břicha je tělo celé leskle černé (u dospělých samců jde kovový lesk do zelena, mědi nebo purpuru). Samice bývají matnější, ale jinak zbarvené stejně. Čerstvě narozená mláďata jsou prakticky bílá.

Tento plachý, vzácnější obyvatel horských lesů, pahorkatin a lužních lesů žije jednotlivě a velmi skrytě. Hnízdo z klacků a větví bývá schováno v lesích v korunách starých stromů nebo na skalách. Evropské a západoasijské populace táhnou na zimu do střední a západní Afriky, ostatní do Indie a Číny. Živí se převážně rybami a dalšími drobnými živočichy, které loví hlavně v menších vodních tocích. Snáší obvykle 3–5 vajec, ze kterých se po měsíci líhnou mláďata s bílým prachovým peřím.

Napsal a z Wikipedie vybral Ing. Roman Kohout

POKRAČOVÁNÍ ZAJÍMAVOSTÍ (VÝPISY) ZE ŠKOLNÍ KRONIKY OBCE „DRUZDOVÁ“ Č. A 544 STR. 181

- ROK 1919-

Prý jest nouze o práci

Nezaměstnanost lidí se platila od státu a že to bylo chybou, neboť kdo chce pracovati, vždycky si práci najde, dokazuje faktum, že pro pražskou vodárnu hledalo se nejméně 120 dělníků s denním platem od 8 do 12 K, ale nepřihlásil se ani jediný! I v Druzdově bylo takových povalečů několik, ale vyživovací podporu brali!

Č. S. R.

Každý voják našeho státu nosí na čepici odznak, štítek s písmeny Č.S.R. Na znamení, že jest vojákem Českosloveské republiky. (Hunovisté tvrdili však, že tato písmena znamejní: Čert Sebral Rakousko!)

Učitel Oldřich Kadlec

Navrátil se v sobotu dne 26. dubna 1919 ze zajetí do Druzdové. Již asi dva dni před tím zaslal rodině své lístek, že z Vídně přijede již brzy domů. Byla tehdy sobota 26./IV. a já šel do vsi asi kol. 6. hod. večer. Viděl jsem z daleka jakéhosi vojína těžce kráčet do vsi. Toť Kadlec, povídám si a honem běžím k obchodníkovi Chudáčkovi do č. 37, kde u jmenovaného tchána bydlela jeho choť se synáčkem. Přišel jsem právě, když ho vítali. Privítal jsem ho také co nejsrdečněji, těše se z toho, že opět kolega je doma, pozval jsem ho, aby co nejdříve přišel do školy, což také učinil. Na památku svého vojančení k žádosti správce školy napsal život svůj u vojska, v zajetí, návrat do vlasti, což vloženo jest v přiložené obálce.

Zmiňuje se jen, že zábavou jeho i také prací jeho v zajetí bylo malování, v němž jest mistrem. Celou sérii obrázků přivezl sebou. Jeden z nich mně daroval a příkládám jej k pamětní knize na trvalou památku. (Představuje přístaviště s parníkem na řece Volze.)

Volba starosty a představenstva v Druzdové.

K volbě dne 1. července 1919 se dostavilo 325 občanů z 329 oprávněných voličů. (93,1 %). Zvolen byl za starostu tedy nadpoloviční většinou hlasů Martin BERÁNEK č. 44. Náměstkem byl zvolen Antonín BOUDA, zedník, č. 20. Za radní: Josef HOLUB, býv. starosta, rolník, č. 5, Josef VLK, topič, č. 83 a Vojtěch SEDLÁČEK, zedník, č. 57.

Vypsal Josef Kohout

POMNÍK PADLÝM A NEZVĚSTNÝM VOJÍNŮM I. SVĚTOVÉ VÁLKY 1914–1918

Ruku na srdce. Kolikrát ročně projdeme kolem pomníku před školou v lipové aleji, zastavili se a s úctou si přečetli jména padlých, zemřelých a nezvěstných vojáků, zamysleli se nad jejich mládím, utrpením a bolestí v srdci jejich rodičů, sourozenců, známých a kamarádů? Jaké utrpení a strádání museli zakusit? Co o nich víme? Kde a jak zemřeli? V jakém domku v obci bydleli? V jakém domku v obci bydleli? Kdo jsou nyní jejich potomci a příbuzní?

Skutečné zprávy o 23 padlých, zemřelých a nezvěstných vojínech, jejichž jména jsou zvěčněna na družtovském pomníku, který byl slavnostně odhalen v neděli 3. července 1921:

1. Josef HARANT, nar. 1889, svobodný pivovarský dělník z č. 70. Na srbské frontě zabit a zemřel 17. 3. 1915 v Pirolu v Srbsku (26 let).

2. Martin HARANT, nar. 1892, svobodný pivovarský dělník z č. 28. Padl na ruské frontě zasažen nepřátelskou střelou a zemřel v Řešově 2. 9. 1914 (22 let).

3. Václav HARANT, nar. 1884, ženatý, bratr předešlého. Padl na srbské frontě 21. 11. 1914 (30 let). Zanechal ženu a 5 nezaopatřených dětí z nichž poslední se narodilo v lednu 1915 jako pohrobek.

4. František HAVEL, nar. 1879, ženatý dělník z č. 80. Byl na italské frontě, odkud psal ženě, že jede 5. srpna 1917 domů na dovolenou. Cestou ve vlaku z neznámých příčin při vzájemné rozmluvě s maďarským vojínem byl bodnut a 2 hodinách zemřel v lazaretu v Gorčici 10. 8. 1917 (38 let). Zanechal vdovu a 4 děti.

5. František JÍLEK nar. 1896, svobodný obuvník z č. 32. Sloužil u 35. pěš. Pluku. Padl na ruské frontě 19. října 1914 (18 let).

6. Václav JÍLEK, nar. 1886, ženatý papírenský dělník z č. 43. Jako dělostřelec účasten byl bojů na ruské a italské frontě. Následkem válečných útrap, hladu a nedostatku, postižen zákeřnou nemocí – souchotinami. Na smrt nemocen přijel domů a v kruhu rodinném zemřel 9. 8. 1919 (33 let). Pochován jest na místním hřbitově. Zůstala po něm vdova s jedním dítětem.

7. Václav KLIK, nar. 1879, ženatý rolník z č. 39, sloužil u 35. pěš. pluku. Na ruské frontě v boji u řeky Strypy zasažen smrtící střelou, padl 30. 8. 1915 (36 let). Zanechal vdovu s pěti dětmi.

8. Vojtěch KLIK, svobodný dělník, bratr předešlého z č. 39. S 35. pěš. plukem odešel na ruskou frontu. Zemřel 20. 12. 1916 (42 let) v polní nemocnici a pochován na Dolině okres Stryj v bývalé Haliči.

9. Josef KROUPAR, nar. 1887, ženatý dělník z č. 56. Začátkem války odešel s 35. pěš. plukem na ruskou frontu a hned z prvních bojů nezvěstný. Poslední jeho dopis je z 28. 8. 1914. Zanechal vdovu s jednou dcerou.

10. František KŘÍŽ nar. 1891, svobodný dělník z č. 71. Padl na italské frontě na Hod Boží 27. 5. 1917 (26 let) zasažen střepinou dělostřeleckého granátu v okamžiku, kdy sám chystal výstřel z polního děla. Byl střelmistrem u polního dělostřelectva. Pochován jest na vojenském hřbitově v Aisovce u Gorise.

11. Václav LEPIČ nar. 1881 ženatý, dělník z č. 98. Odjel na srbskou frontu, kde střelen do břicha. Zemřel 28. 9. 1914 (33 let) v nemocnici a pohřben u řeky Sávy v Chorvatsku. Zanechal vdovu a 2 děti.

12. Josef MATTAS nar. 1894, svobodný syn rolníka z č. 4. S 35. pěš. plukem účasten bojů na italské a ruské frontě. Z poslední přivezen do nemocnice v Chebu. Zemřel 18. 6. 1918 (24 let). Pozůstatky jeho byly později převezeny na zdejší hřbitov.

13. Ladislav PROTIVÍNSKÝ nar. 1893, ženatý brusič skla z č. 70. Posledně viděn u Zborova na ruské frontě a od 1. 9. 1916 nezvěstný (23 let). Zanechal vdovu s jedním dítětem.

14. Matouš PTÁK nar. 1890, svobodný sin hostinského z č. 75. Sloužil u 2. dragounského pluku v Zálezčích v nynějším Polsku. Ocitl se hned v prvních přestřelkách a neznámý od r. 1914 (24 let).

15. Václav SKOČIL nar. r. 1894, svobodný. Sloužil u 35. pěš. pluku, se kterým odešel v r. 1914 na ruskou frontu. Od 16. 8. 1916 neznámý (22 let).

16. Antonín ŠNAJDR nar. 1892, svobodný dělník a syn obecního strážníka z č. 13. Jako voják 35. pěš. pluku v aktivní službě bojoval na ruské frontě a od r. 1914 neznámý (22 let).

17. František ŠNAJDR nar. 1885 z č. 13, bratr předešlého Antonína, ženatý pivovarský dělník. Sloužil u 35. pěš. pluku a z bojů na ruské frontě od r. 1914 neznámý (29 let). Zanechal vdovu se třemi dětmi.

18. František ŠTRUNC nar. 18...., svobodný obuvnický pomocník a syn rolnického výměnkáře z č. 48. Zemřel na zápal plic 30. 12. 1914 (..... let) ve vojenské nemocnici ve Svatém Hypolitě v Rakousích.

19. Jan ŠEDIVEC nar. 1877, ženatý bezdětný dělník u Škodů, bytem č. 56. Jako voják 88. pěš. pluku odejel na ruskou frontu a od listopadu 1916 neznámý (39 let).

20. Jan ŠTAIF nar. 1887, svobodný obuvník z č. 28, syn Barbory Štaifové-Slavíčkové. Sloužil u 35. pěš. pluku. Padl 29. 6. 1915 (28 let) na ruské frontě. Zanechal starší matku, již byl jedinou oporou a nadějí.

21. František TRNKA nar. 1883, ženatý dělník z č. 13. Sloužil u 35. pěš. pluku a 102. pěš. pluku. Na italském bojišti raněn šrapnelem a strašně popálen na rukou a nohou. Zemřel ve vojenské nemocnici v Lublani 10. 11. 1915 (32 let). Zanechal vdovu a 3 děti.

22. Tomeš TRNKA nar. 1885, svobodný z č. 6, bratr předešlého. Sloužil u 35. pěš. pluku. Na ruské frontě zajat, ale na cestě do zajetí zasažen střelou do hlavy a umírá.

23. Matěj ZÍKA nar. 1879, ženatý pivovarský dělník z č. 10. Hned po vypuknutí války odjel na srbské bojiště. Onemocněl úplavicí a zemřel v Moravici ve Slavonici dne 24. 11. 1914 (35 let) a pochován tamtéž. Zanechal vdovu s jedním dítětem.

z kroniky vybral Josef Kohout

NOC KOSTELŮ V DRUŽTOVÉ

Kdo letos zavítal do Máří Magdalény v den Noci kostelů, mohl naposledy spatřit ostatky neznámého velmože, které byly odkryty při archeologickém výzkumu. Archeolog p. Čechura ze Západočeského muzea pro návštěvníky nachystal zajímavou přednášku. Náš kostel vypadal dříve zcela jinak, než jej známe dnes.

Na úlomcích skleněných střepů jste mohli vidět pozůstatek původních vitráží oken, na kouskách omítky zbytky malby, která zdobila stěny. Původně byl kostel postaven v gotickém stylu, později přestavěn do barokní podoby (dnešní). Zajímavostí je, že u něj známe, kdy byl položen základní kámen (1351). To se u většiny středověkých kostelů neví. Od pana Čechury jsme se dověděli, že v kostele se v dřívějších dobách odehrával veškerý veřejný život. V kostelech se konali svatby, pohřby, soudilo se, namlouvalo. Hřbitovy kolem kostelů stavěli lidé pro to, aby jejich zemřelí byli při tom všem dění. Nebyla to vyčleněná ghetta klidu a ticha na okraji měst a vsí. Farář tam pěstoval zeleninu a ovoce, děti si na hřbitově hrály. A tak se v tento den navrátila původní funkce našemu kostelu a hřbitovu. Posloužil k tomu, aby se v něm sešli lidé, pohovořili o všem možném a do toho běhaly a vískaly děti.

Marie Peroutková

KOSTEL SV. MAŘÍ MAGDALENY V DRUZTOVÉ

Kostel sv. Maří Magdaleny v Druztové, který se poněkud nenápadně krčí pod zříceninou hradu Věžky, stranou od vesnice, je ve skutečnosti jedním z nejzajímavějších středověkých kostelů v okolí Plzně. Jedná se totiž o první kostel, u kterého známe rok i důvod jeho založení. Středověké kostely v krajině vznikaly už od počátku 11. století, spolu s tím, jak se raně středověkou společností šířila nová, křesťanská víra. Nejprve se stavěly na hradištích, významných správních centrech a dalších dominantních místech, jako byly například celnice na zemské hranici, a jejich zakladatelem byl především český kníže. Postupně se přidávala rodící se šlechta, a na jejich majetcích vznikaly další drobné kostely. Sloužily jednak jako střediska nové víry, ale také jako doklad moci a prestiže jejich stavebníků, a v neposlední řadě i jako zdroj a zajištění příjmů. Kostel v raném středověku v podstatě náležel k rodovému majetku, a patron rozhodoval i o tom, jak naloží s příjmy církevních desátků i s poplatky za jednotlivé církevní svátosti – za křest, pohřeb a další. Část peněz byla určena na výživu kněze, část na vybavení a údržbu kostela, část (alespoň teoreticky) na péči o chudé, a část příjmů si ponechal patron pro svou potřebu. Během 13. století byla síť kostelů v krajině z větší části dokončena, aniž by se však o tomto procesu dochovaly písemné zprávy. V průběhu 14. století, zejména po založení pražského arcibiskupství v roce 1344, vznikl centralizovaný úřední systém s řadou písemností a knih, do kterých se zaznamenávaly všechny důležité věci, které se týkaly církevní správy – odvod papežského desátku, dosazování kněží, zakládání oltářů i odkazy majetku, spojené se sloužením věčných mší. Pro většinu starších kostelů je to vůbec první zmínka o jejich existenci, a důvod a okolnosti jejich založení musíme jen odhadovat, případně zkoumat stavebně-historickými a archeologickými metodami.

Kostel sv. Maří Magdaleny tedy vznikl v době, kdy byla síť kostelů v krajině již v zásadě dokončena, a nové svatyně byly zakládány jen za zvláštních nebo mimořádných okolností. A to je i případ našeho kostelíku. 23. června 1351 vydal Vratislav, generální vikář pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic, listinu, ve které potvrzuje nadační listinu vydanou Rackem z Věžky. Samotná nadační listina se sice nedochovala, ale všechny podrobnosti jsou opsány do potvrzující listiny. Duchovním centrem okolních vesnic býval kostel sv. Šimona a Judy v Dolanech. Tento kostel však byl od Druztové daleko, a navíc při častém rozvodnění řeky Mže se cesta stávala velmi nebezpečnou. Mnoho lidí se prý při cestě na mši utopilo, a řada dalších zemřela bez posledního pomazání, protože dýšinský kněz je kvůli vysoké vodě nestihl zaopatřit včas. Proto arcibiskup souhlasil, aby pan Racek pod hradem Věžkou založil nový kostel, který bude zajišťovat duchovní péči pro obce Druztová a Dolany. Financování provozu kostela zajišťovaly pravidelné platy ze tří popluzí, dvou pod hradem Věžkou a třetího z Dolan, a dále ze dvora s lánem polí v Druztové, které kostelu věnoval sám Racek. V roce 1367 pan Racek založil nadaci, ze které měly být jednou ročně slouženy zádušní mše za jeho otce Ratmíra, matku Žišku, zemřelé manželky Maruši a Ofku i za všechny jeho děti. Kostel se měl stát filiálním k Dýšině, a na důkaz své podřízenosti měl druztovský plebán odvádět dýšinskému faráři dvě tříliberní svíce ročně.

Prvním knězem, který byl ke kostelu jmenován, byl Jan. V roce 1360 si však vyměnil místo se Svatoslavem, který dosud působil ve Lhotě nedaleko Žlutic. Tuto výměnu musel potvrdit dýšinský farář Otík jako patron kostela. Svatoslav byl u kostela až do roku 1377, kdy odešel na výnosnější faru do Chotíkova a na uprázdněné místo byl dosazen farář Oldřich ze Žatce, který tak opustil dosavadní působiště v Seči u Blovic. Zajímavý doklad pochází z roku 1384. Oldřich chtěl druztovskou faru vyměnit za výnosnější beneficium a byl jmenován farářem u kostela v Hvozdu nedaleko Rakovníka. Proti tomuto jmenování však byl veden soudní spor, o jehož podrobnostech mnoho nevíme. Oldřich jej však patrně prohrál, protože ke kostelu ve Hvozdu byl jmenován Albrecht řečený Gregora a Oldřich v Druztové působil až do roku 1403. Teprve v tomto roce se dočkal kariérního postupu a z Druztové odešel jako nový farář prestižního a především výnosného farního kostela ve městě Žatci. Jeho místo zaujal kněz Erazim z Radnic. Neznámo kdy se stal druztovským farářem Petr. Ten zemřel v roce 1426 a místo něj byl ke kostelu jmenován Jakub, opět z Radnic. Následující neklidné události, vyplněné především husitskými válkami, znamenaly přerušování pečlivě vedených záznamů a o dalších osudech kostela informace chybějí. Zdá se, že fara v Druztové nebyla obsazena a kostel byl jako filiální trvale připojen k Dýšině.

Pokračování příště

Martin Čechura, Západočeské muzeum v Plzni

STALO SE ...

- před 50 lety – 1969
 - 19. 7. bylo otevřeno Apollo v Druztové
 - 20. 7. první lidé na Měsíci
 - vyhlášena přírodní rezervace Háj
- před 60 lety – 1959
 - hasiči v Druztové koupili auto – „Erenu“
- před 70 lety – 1949
 - v Plzni na Borech byl oběšen 21. 6. Heliodor Píka. Byla to první politická poprava u nás. V borské věznici první a poslední.
- před 80 lety – 1939
 - v Druztové byl založen oddíl kopané
- před 90 lety – 1929
 - na Chlumu byla dokončena rozhledna – 23. 6.
 - na Borských polích se konal Sokolský slet – 29. 6. – 7. 7.
- před 100 lety – 1919
 - byl založen ČS Červený kříž
 - byl zrušen celibát učitelek
- před 120 lety – 1899
 - v Chrástu byla založena strojírenská firma
 - otevřena železniční trať Mladotice – Rakovník – 9. 7.
- před 130 lety – 1889
 - škola v Druztové byla přistavěna. Na střechu byl instalován první bleskosvod v obci
- před 150 lety – 1869
 - u Kyšic se konal Tábor Lidu – 20 000 účastníků
 - Německá Bříza se odškolila od naší školy
 - Emil Škoda koupil strojírný od hraběte Valdštejna
- před 170 lety – 1949
 - byl postaven Saský most v Plzni
- před 230 lety – 1789
 - v Plzni byl zrušen hřbitov u svatého Bartoloměje

- před 300 lety – 1719
 - napsána kniha Robinson Crusoe
 - před 320 lety – 1699
 - kostel v Druztové byl rozšířen
 - před 380 lety – 1639
 - Švédové drancovali Čechy – dobyli Zbiroh, Rokycany, Plasy, Žihli, Kožlany, Výrov, Žilov. U Plzně zapálili 2 špýchary a 13 osad. Lidé utíkali do lesů.
 - před 400 lety – 1619
 - Fridrich Falcký byl v srpnu zvolen českým králem
 - před 600 lety – 1519
 - 22. 7. lidé z Plzně a Domažlic putovali na horu Tábor
 - 30. 7. pražská defenestrace
 - 16. 8. zemřel král Václav IV.
 - začaly husitské války. Do roku 1434 si vyžádaly smrt poloviny obyvatel Čech
- vybral Jiří Folk

ARCHETYP ŽENY VE SPIRITUALITĚ MÁŘI MAGDALENY

V Druztové jsou během roku poutě dvě, v květnu na sv. Jana Nepomuckého a poslední červencovou neděli – sv. Máří Magdaleny.

Pamětníci vzpomínají, že ta první byla v dobách minulých velice výrazná, ta druhá již ne tak okázalá. Po osvobození v sousední Zruči uskutečnili 9. května „Osvobozeneckou pout“ a ta stáhla zájem veřejnosti do Zruče a tím byla Jánská pout' zatměna. Potom stoupl zájem spíše o Magdalenskou pout', což přetrvává dodnes, kdo vlastně byla tato „hříšná světice“ a odkud se vzal zdroj její velké duchovní proměny, co napovídá její velký životní příběh?

Žena je schopna v sobě

nalézt silnou vůli

a energii

aby dokázala změnit

směr svého osobního příběhu

příběhu, tím, že v sobě

promění bolest, osamělost a smutek

*v radost a přátelství
a pocit naplnění
ve sdílení pomoci sobě
a druhým*

Z knihy Malachi T. „Marie Magdalena Svatá nevěsta“

Marie byla prý nejkrásnější z žen. Její životní příběh je příběhem pádu duše a její vykoupení. Byla přímou svědkyní ukřižování Ježíše. Prodaná jako prostitutka, znásilněna, pokusila se o sebevraždu. Její setkání s Ježíšem, to byl posun ze světa tmy do světla porozumění, ticha a lásky.

„Jen žena ví, čeho je schopna“ Maugham

Olda Rosůlek

STÁRNEME A ODCHÁZÍME

My, občané Druztové, co tu žijeme od malička, tak s průběhem každého desetiletí vidíme, jak se svět tady mění. Lidé, co jsme znali jako „starší“ už většinou odešli na věčnost, a nejen starší! Z mých přátel už odešli 3, – Vilda Mladý, Karel Bejček a Vlasta Štrunc. Poslední dva byli jen o 2 roky starší než já a brzy to bude 10 let, co tu nejsou! Prožil jsem s nimi mnoho dobrodružství a dávali mně různé rady do života! Často na všechny vzpomínám. A tím víc si vážím právě starších našich spoluobčanů, kteří vlastně pamatují celý běh zdejšího života, jako já. Napadá mě paní Tolarová s dcerou Martou, rovněž paní Sobotová s dcerou Marií. My všichni pamatujeme hospodu Frenklů, u Jelínků, horní a dolní konzum, zubaře Wágnera, holiče Tůmu, řezníka Lišku a ševce Prchala. To je jistě jen část „obslužnosti“ tehdejšího života – asi r. 1960. Rybník pod hradem byl vyhlášenou „nejlepší destinací“ pro místní obyvatele, – dnes působí jako jezero uprostřed pralesa! Těžko někdo uvěří, že dole poblíž domu Sedláčků byla krásná louka, kde jsme si dávali deku a po koupání se opalovali. Od hřbitovní skládky odpadků se zase jezdilo v zimě na saních až dolů na zamrzlý rybník. Dnes je tam vzrostlý LES! Ano, vše se mění, ale vzpomínka na vysekané stráně a poklidný život BEZ AUT v člověku přeci jen zanechává stopu romantiky a nostalgie. Vážím si Vás, staří Druztováci, i já už jsem starej! Letos mi bude 70. Takže – ať žijem!

Vzpomínku napsal K. Tarantík

VÝROČÍ OBČANŮ

Ve třetím čtvrtletí roku 2019 někteří občané svá životní výročí již oslavili, na některé oslava teprve čeká. Jsou to tito naši spoluobčané:

ČERVENEC:

Neupauer Štefan	8. 7. 1944	75 let
-----------------	------------	--------

SRPEN:

Řáhová Růžena	8. 8. 1925	94 let
Danielko Jaroslav	11. 8. 1959	60 let
Litvajová Hana	13. 8. 1949	70 let
Vraná Milena	19. 8. 1944	75 let

ZÁŘÍ:

Šeflová Jaroslava	1. 9. 1959	60 let
Tarantík Karel	24. 9. 1949	70 let
Štych Jaromír	24. 9. 1959	60 let
Milotová Lenka	26. 9. 1969	50 let

Obecní úřad Druztová přeje všem našim jubilantům ještě mnoho roků prožitých ve zdraví, klidu a spokojenosti mezi svými nejbližšími.

NEJMLADŠÍ OBČÁNCI

Od posledního vydání našeho občasníku se v naší obci narodili dva noví občanci. Jsou to:

Gita Čermáková	narozena	28. 5. 2019
Matěj Kotěšovec	narozen	19. 6. 2019

Přejeme jim touto cestou, aby je v životě provázela radost, štěstí a aby vyrůstali ve zdraví v klidném a láskyplném rodinném prostředí k radosti svých rodičů i nás ostatních.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 19. května 2019 proběhlo v zasedací místnosti obecního úřadu vítání nových občánků. Přivítání byli:

*Natálie Nováková
Leona Horecká
Adéla Šulcová
Jiří Danielko
Tereza Pittermannová
Adam Němeček
Adriana Vidinli
Eliška Štěpánková
Benjamín Günter
Lara Sudová*

Přivítané děti dostaly od OÚ Druztová na památku porcelánovou jídelní soupravu a dětský příbor. Děti z Mateřské školy Druztová vystoupily s pásmem básniček a písniček. Vystoupení se jim moc povedlo a ještě jednou jim děkujeme.

DODERKY

- Splatnost **stočného** – zálohy za II. čtvrtletí 2019 byla do 15. 7. 2019.
- **Sběrné místo** za fotbalovým hřištěm je i nadále otevřeno každý týden v sobotu i v neděli vždy od 10 do 11 hodin.
- OÚ Druztová srdečně zve všechny občany na **posezení s hudbou**, které se budou konat na prostranství u Apolla:

- **3. 8. 2019 – Ponorka Band**

- **17. 8. 2019 – To Nic**

- **31. 8. 2019 – Emotikon + BB&C - Bavr Beer Control**

Začátek vždy v 19:00 hodin, vstup je zdarma.

Obecní úřad Druztová ve spolupráci se Sborem dobrovolných hasičů Druztová Vás zve na tradiční pouťové nedělní odpoledne uspořádané u příležitosti magdalénské pouti v neděli dne 21. července 2019 od 13:00 hodin spojené s tradičními přejezdy přes návesní rybník Hlemýždími závody.

TJ SOKOL DRUZTOVÁ Vás srdečně zve na **POUŤOVOU ZÁBAVU** a s ní spojené tradiční fotbalové odpoledne v sobotu **20. 7. 2019 od 19:00 hodin.**

K tanci a poslechu hraje **kapela HARLET**
Vstupné 100 Kč, bohatá tombola.

Odpoledne se můžete těšit na přátelská utkání:

- 14:30 hod – stará garda Druztová – Kralovice
- 16:30 hod – Druztová „A“ – Zruč „B“
- V přestávce zápas druztovské přípravky

Olda Rosůlek

*Přejeme Vám příjemné prožití letních dnů, dětem prázdniny
plné sluníčka a všem výletníkům šťastný návrat domů.
zastupitelstvo obce a redakce občasníku Věžka.*

Dětský den TJ Sokol Druztová

VĚŽKA – Zpravodaj obce Druztová, periodický tisk územního
samosprávného celku

Vydává Obec Druztová se sídlem Druztová 1, 330 07 Druztová, IČO: 002 57 729, email: urad@druztova.eu. Vychází 4x ročně. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky, registrační číslo MK ČR E 12285. Odpovědná redaktorka Marta Mašková, redaktor Ing. Jiří Folk, grafická úprava textu Mgr. Markéta Pěčková. Za obsah článků ručí autoři. Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy. Vyšlo 8. 7. 2019.

ČERVENEC 2019

Náklad 280 kusů – 114. číslo – zdarma